

STRATEGIA NAȚIONALĂ
de management integrat al frontierei de stat
a României în perioada 2010-2012

Glosar de termeni:

1. **AFIS** (Automated Fingerprint Identification System) - Sistemul Automat de Identificare a Amprentelor
2. **AIS** (Automatic Identification System) – sistem de identificare automată
3. **CH** – Elveția
4. **CIREFI** (Centre for Information, Discussion and Exchange on the Crossing of Frontiers and Immigration) - Centrul pentru informații, discuții și schimburi în materie de trecere a frontierei și imigrație
5. **EC** (European Commission) – Comisia Europeană
6. **EEA** (European Economic Area) – Zona Economică Europeană
7. **EPN** (European Patrol Network) – rețeaua europeană de patrulare
8. **EURODAC** (European Dactyloscopie) – sistem de amprentare digitală având acces la baza de date europeană de amprente pentru identificarea solicitanților de azil și a imigranților ilegal
9. **EUROJUST** – nou organism al Uniunii Europene, înființat în 2002 pentru a crește eficiența autorităților competente din statele membre în anchetarea și punerea sub urmărire penală a cazurilor de infracționalitate transfrontalieră și crimă organizată
10. **EUROPOL** – European Police Office
11. **EUROSUR** (European Border Surveillance System)- Sistemul European de Supraveghere a Frontierelor
12. **FJST** - Frontex Joint Support Team - echipe comune FRONTEX pentru sprijin la frontiera externă
13. **FRONTEX** (European Agency for the Management of Operational Cooperation at the External Borders of the Member States of the European Union) – Agenția Europeană pentru Managementul Cooperării Operaționale la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene
14. **GIRMIFS** – Grupul Interministerial Român pentru Managementul Integrat al Frontierei de Stat
15. **OLAF** (European Antifraud Office) – Biroul European de Luptă Antifraudă
16. **PTF** – Punct de Trecere a Frontierei
17. **SPF** - Sector al Poliției de Frontieră
18. **RABIT** - Rapid Border Intervention Team – echipă de intervenție rapidă la frontieră
19. **SCOMAR** – Sistemul de Control, Supraveghere și Observare la Marea Neagră

20. **SINS** – Sistemul Informatic Național de Semnalări
21. **SIS** - (Schengen Information System) – Sistemul Informatic Schengen
22. **SISF** – Sistemul Integrat pentru Securitatea Frontierei de Stat
23. **TETRA** – Terrestrial Trunked Radio - standard de telecomunicații radio terestre
24. **UE** – Uniunea Europeană
25. **VIS** (Visa Information System) – Sistemul Informatic VISA
26. **VTS** (Vessel Traffic Service) – sistem de monitorizare a traficului maritim

CAP. I

Considerații generale

SECȚIUNEA 1

Introducere

1.1. Contextul internațional

(1) De la data integrării *acquis*-ului Schengen în cadrul legal al Uniunii Europene, ca răspuns la concluziile Consiliului European de la Tampere din 15-16 octombrie 1999, Uniunea Europeană a întreprins pași importanți către un management integrat al frontierelor. La 7 decembrie 2001, Consiliul a emis documentul „Conceptul European de Management al Controlului Frontierelor” (doc. 14570/01 FRONT 69) care oferă baza pentru viitoarele dezvoltări ale cooperării între Statele Membre.

(2) La întâlnirea de la Laeken din 14-15 decembrie 2001, Consiliul European a statuat că un management mai bun al controlului frontierelor externe ale UE va sprijini lupta împotriva terorismului, a rețelelor de imigrație ilegală și a traficului de persoane.

(3) Urmare a acestor concluzii, Comisia Europeană a transmis, la data de 7 mai 2002, Consiliului și Parlamentului European, un comunicat privind managementul integrat al frontierelor externe al Statelor Membre ale UE, care cuprinde o analiză a situației existente la nivel operațional și normativ și propune o serie de măsuri pentru a fi implementate la nivelul UE (COM (2002) 233 final).

(4) Urmare acestui Comunicat, Consiliul a adoptat la data de 13 iunie 2002 „Planul pentru Managementul Frontierelor Externe ale Statelor Membre ale UE” (doc. 10019/02), și avizat de Consiliul European de la Sevilla din 21 și 22 iunie 2002 și de Consiliul European de la Salonic din 19 și 20 iunie 2003. Acesta cuprinde cele 5 componente principale ale unui sistem de management integrat comun: mecanism comun de coordonare și cooperare, analiză integrată de risc comună, personal și echipament interoperațional, corp comun de legislație și responsabilități împărțite între Statele Membre și Uniune.

(5) După adoptarea acestui Plan, au fost luate măsuri la nivel operațional și legislativ în scopul dezvoltării graduale a unui sistem de management integrat comun al frontierelor, printre altele, prin crearea Catalogului Schengen privind controlul frontierelor, adoptarea Codului Frontierelor Schengen, realizarea unui Manual Practic al polițistului de frontieră, crearea unui Fond pentru Frontierele Externe și prin înființarea Agenției FRONTEX cu structură specializată în analiza de risc.

(6) În cadrul întâlnirii din 4-5 decembrie 2006, Consiliul pentru Justiție și Afaceri Interne a definit scopul Managementului Integrat al Frontierei. S-a elaborat un set de recomandări și de „cele mai bune practici” în Partea 1 a Catalogului Schengen, structurate pe puncte și sub-puncte de implementare a managementului integrat al frontierei.

(7) O inițiativă de succes a Statelor Membre în vederea aprofundării cooperării polițienești a fost încheierea Tratatului dintre *Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Marele Ducat de Luxemburg, Regatul Țărilor de Jos și Republica Austria privind aprofundarea cooperării transfrontaliere, în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale*”, semnat la Prüm, la 27 mai 2005. Tratatul are ca obiectiv *intensificarea cooperării între statele semnatare în lupta împotriva terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale, prin intermediul schimbului de date genetice, dactiloscopice, de înmatriculare a vehiculelor și alte date cu caracter personal*. Tratatul prevede, de asemenea, constituirea de *patrulare comune și alte forme de intervenție* (însoțitori de securitate la bordul aeronavelor, asistență comună la evenimente de mare anvergură etc.).

(8) În iunie 2007, Comisia a prezentat Statelor Membre un prim plan pentru crearea unui sistem european de supraveghere a frontierelor, denumit „EUROSUR”. Acest concept urmează să se implementeze în 3 faze, în intervalul de timp 2008 - 2013. În cadrul a două reuniuni tehnice din iulie și octombrie 2007, Statele Membre au salutat abordarea aleasă și au convenit că EUROSUR ar trebui să acopere nu numai *frontierele meridionale*, dar și *frontierele estice* ale UE. Unul dintre obiectivele operaționale cheie trebuie să fie interconectarea diferitelor sisteme, ținând cont de caracteristicile geografice și de diferențele dintre tipurile de frontiere, în special între cele terestre și maritime.

(9) La data de 13 februarie 2008, Comisia Europeană a emis 3 comunicate, cunoscute sub denumirea de „Border Package”: 1. Raport de Evaluare și Dezvoltare Viitoare a Agenției FRONTEX, 2. Sistemul European de Supraveghere a Frontierelor (EUROSUR), 3. Viitoare provocări la adresa managementului frontierelor externe ale UE. Au fost întreprinse măsuri pentru îndeplinirea majorității propunerilor făcute în comunicate. Măsurile se reflectă atât la nivelul managementului Statelor Membre, cât și pentru statele candidate.

(10) La nivel european au fost emise o serie de documente relevante în domeniul securizării frontierei, documente care reglementează, alături de Tratatul de la Prüm, aria descoperirii și investigării infracțiunilor transfrontaliere. Astfel de documente sunt Decizia 2008/615/JAI din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere în vederea combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere, Decizia 2008//616/JAI din 23 iunie 2008 privind punerea în aplicare a Deciziei 2008/615/JAI și Decizia 2008/617/JAI din 23 iunie 2008 privind îmbunătățirea cooperării dintre unitățile speciale de intervenție ale Statelor Membre ale Uniunii Europene în situații de criză.

(11) Prima ediție a Catalogului Schengen - Controlul frontierelor externe, Extrădarea și readmisia: *Cele mai bune practici și recomandări*, emisă în februarie 2002, a necesitat, ca urmare a documentelor europene care aduceau modificări sau completări la regimul securității frontierelor, actualizarea prevederilor sale în martie 2009.

Catalogul Schengen - Controlul frontierelor externe, Extrădarea și readmisia: *Cele mai bune practici și recomandări*, are ca principal obiectiv propunerea de recomandări și evidențierea celor mai bune practici privind punerea în aplicare a regulamentelor și a celorlalte documente europene în domeniul securității frontierelor externe, prin prezentarea unor exemple menite să contribuie la aplicarea corectă

a *acquis*-ului Schengen. Catalogul evidențiază cele mai bune practici definite în rapoartele Comitetului de evaluare Schengen.

1.2. Contextul național și progresele procesului de securizare a frontierei de stat

(12) Ca urmare a dobândirii calității de stat membru al Uniunii Europene, începând cu 1 ianuarie 2007, România, pentru a deveni parte integrantă a spațiului de libertate, securitate și justiție, are obligația implementării politicilor comunitare din domeniul managementului integrat al frontierei de stat, în scopul atingerii unui nivel de securitate adecvat al frontierelor sale, conform standardelor Schengen.

(13) În acest sens, următorul obiectiv prioritar pentru România îl reprezintă emiterea deciziei Consiliului de aplicare în totalitate a *acquis*-ului Schengen.

(14) Aderarea României la Tratatul de la Prüm s-a realizat prin Legea nr. 146/2008, iar documentul internațional de referință a intrat în vigoare pentru România începând cu 3 martie 2009.

(15) La 25 ianuarie 2008, cu ocazia reuniunii Consiliului pentru Justiție și Afaceri Interne din Slovenia, prin Declarația Comună de pregătire pentru aderarea la Spațiul Schengen, România și Bulgaria și-au asumat luna martie a anului 2011 ca termen de aderare la spațiul Schengen.

1.3. Documente strategice la nivel național

(16) Pentru îndeplinirea condițiilor necesare atingerii acestui obiectiv, prin H.G. nr.482/ 2003, România a adoptat Strategia Managementului Integrat al Frontierei de Stat în perioada 2003-2006.

(17) Urmare a evoluțiilor survenite în domeniu la nivel european, actul normativ a fost înlocuit în 2004 de Strategia Națională de Management Integrat al Frontierei de Stat pentru perioada 2004-2006, care prevedea realizarea și implementarea Sistemului Integrat pentru Securitatea Frontierei (SISF), ca principal instrument de exercitare a managementului integrat al frontierei.

(18) La Reuniunea informală a miniștrilor justiției și a afacerilor interne ai Uniunii Europene de la Tampere din 2006, sistemul românesc integrat pentru securitatea frontierei a fost apreciat ca fiind unul dintre cele mai moderne din întreaga lume, corespunzând în totalitate definiției și criteriilor aflate în dezbateră Consiliului pentru Justiție și Afaceri Interne al Uniunii Europene.

(19) În 2007, documentul programatic în domeniul securizării frontierei a fost amendat prin H.G. nr. 324/2007 pentru aprobarea noii Strategii Naționale de Management Integrat al Frontierei de Stat a României în perioada 2007-2010.

(20) Totodată, România, pentru a îndeplini cerințele europene în vederea aderării la spațiul Schengen, a adoptat Strategia națională de aderare la spațiul Schengen și a actualizat anual Planul de acțiune Schengen, document programatic care conține direcții de acțiune și măsuri pe care autoritățile și instituțiile responsabile le vor pune în practică în vederea implementării *acquis*-ului comunitar și îndeplinirii condițiilor de aderare.

(21) Modificările aduse documentelor europene care reglementează domeniul managementului integrat al frontierei au reliefat necesitatea adaptării cadrului strategic național la noile cerințe și tendințe europene.

Secțiunea a 2-a

Caracteristici și tendințe ale fenomenului infrațional transfrontalier

(22) Infraționalitatea transfrontalieră organizată reprezintă o amenințare globală, în evoluție, care a dobândit capacitatea de a influența politica statelor și activitatea instituțiilor democratice. Ea constituie atât o expresie a proliferării unor fenomene negative care se amplifică în condițiile globalizării, cât și o consecință directă a gestionării ineficiente a schimbărilor politice, economice și sociale profunde care s-au produs în Europa.

(23) Poziția geostrategică a României face ca țara noastră să gestioneze o parte importantă a frontierelor externe ale Uniunii Europene (care cuprinde întreaga varietate a formelor de relief), fapt care implică adoptarea unor măsuri speciale pentru asigurarea unui înalt nivel de control și supraveghere a frontierei. Este vorba de peste 2.000 km din care: frontiera cu Moldova - 681,3 km, frontiera cu Ucraina - 649,4 km, frontiera cu Serbia - 546,4 km și Marea Neagră - 193,5 km reprezintă, cu începere de la 01.01.2007, frontieră externă a Uniunii Europene.

(24) Spațiul de interes strategic în care se află România este sursă, zonă de tranzit și destinație a unor activități infraționale, constând în: migrație ilegală și trafic de ființe umane, trafic ilegal de armament, muniție, materii explozive și radioactive, trafic de stupefiante și precursori, trafic de produse contrafăcute, trafic ilegal de produse cu dublă utilizare, activități de spălare a banilor etc.

(25) Prin natura și amploarea lor, astfel de activități sunt favorizate de existența conflictelor locale și, la rândul lor, pot favoriza terorismul și proliferarea armelor de distrugere în masă. Devine tot mai evident faptul că această nouă extindere a faptelor ilicite a găsit un teren fertil în mediile infraționale autohtone, reprezentând noi amenințări la adresa ordinii, liniștii și a siguranței publice.

2.1. Principalele tendințe care definesc evoluția fenomenului infraționalității transfrontaliere

- a. amplificarea și diversificarea fenomenului infrațional transfrontalier privind traficul de migranți, traficul de ființe umane, traficul de stupefiante, mașini furate, traficul ilegal de produse cu dublă utilizare etc.;
- b. schimbarea permanentă a rutelor utilizate pentru traficul ilicit de mărfuri și stupefiante, în funcție de formele de manifestare a infraționalității internaționale;
- c. diversificarea mijloacelor și a modalităților de sustragere de la controlul legal și de specialitate al trecerilor peste frontieră a produselor periculoase, a mărfurilor contrafăcute, subevaluate sau nedeclarate, a speciilor periclitare de faună și floră sălbatică, a materialului lemnos sau altele;
- d. fals și furt de identitate (prin documente contrafăcute sau falsificate, uz abuziv al unui document al altei persoane, acte eliberate prin substituție de persoană);
- e. implicarea rețelelor de crimă organizată în traficul ilegal cu valută și alte instrumente de plată la purtător (carduri bancare, cecuri de călătorie, ordine de plată etc.), precum și în traficul cu obiecte de patrimoniu.

2.2. Principalii factori externi de risc

- a. proliferarea și dezvoltarea crimei organizate transnaționale, a traficului ilegal de persoane, droguri, armamente și muniție, de materiale radioactive și strategice;
- b. migrația clandestină și apariția unor fluxuri masive de refugiați;

- c. decalaje între nivelurile de asigurare a securității și gradul de stabilitate al statelor din proximitatea României;
- d. extinderea terorismului transnațional și internațional, inclusiv sub formele sale biologice și informatice;
- e. eventualul export de insecuritate din partea unor state care se confruntă cu situații conflictuale, aflate în proximitatea României către Uniunea Europeană;
- f. comiterea în apele teritoriale românești a unor acte ilegale de către nave aflate sub pavilion străin.

2.3. Vulnerabilități în situația internă

(26) În paralel cu prevenirea sau contracararea punctuală a intervenției acestor posibili factori de risc, România este preocupată să diminueze vulnerabilitățile interne care se manifestă în diferite domenii și care, în anumite circumstanțe, pot avea un impact și asupra securității transfrontaliere naționale.

Printre aceste tipuri de vulnerabilități se află:

- a. posibilitatea producerii unor dezastre ecologice, catastrofe naturale și procese de degradare a mediului la frontieră;
- b. menținerea unor disparități de dezvoltare între regiunile țării;
- c. menținerea la un nivel scăzut a infrastructurii informaționale și întârzieri în realizarea acesteia la standardele impuse de dinamica globalizării;
- d. întârzieri ale procesului de realizare a Sistemului Integrat pentru Securitatea Frontierei de Stat;
- e. alocarea unor resurse financiare și logistice insuficiente realizării securizării frontierei de stat la standarde Schengen;
- f. transformarea României în destinație a forței de muncă provenind din rândul cetățenilor unor state din Asia, Africa și chiar din Europa, ceea ce va determina mutații în volumul, sensul și în destinația migrației ilegale, precum și infracțiuni conexe.

CAP. II

Scopul strategiei naționale și definirea managementului integrat

Secțiunea 1

Scopul și obiectivul strategiei naționale

(27) Scopul prezentului document îl constituie stabilirea de politici, principii și obiective necesare implementării unitare, coerente și eficiente a managementului integrat al frontierei de stat, pe baza conjugării eforturilor autorităților și instituțiilor cu responsabilități în domeniu.

(28) Obiectivul strategiei îl constituie implementarea conceptului de management integrat al frontierei de stat prin îmbunătățirea capacității statului român de realizare eșalonată a unui nivel înalt de control la frontiera externă a Uniunii Europene și prin adoptarea și implementarea politicilor comune în domeniu.

(29) Prevederile Strategiei reglementează măsurile ce urmează a fi luate la nivel administrativ, tehnic și instituțional în domeniul managementului integrat al frontierei pentru ca România să îndeplinească condițiile necesare aderării la spațiul Schengen.

(30) De la data aderării se vor ridica controalele la frontierele comune ale României cu celelalte State Membre Schengen, numite frontiere interne.

(31) Pentru asigurarea securității în interiorul spațiului de liberă circulație al Uniunii Europene, România va avea obligația întăririi supravegherii și controlului la frontierele comune cu statele nemembre Schengen, respectiv la frontierele externe.

(32) Perioada de implementare a Strategiei naționale are în vedere orizontul temporal 2010-2012, pentru a permite elaborarea politicilor necesare aderării la spațiul Schengen în 2011, dar și pentru a da posibilitatea actualizării prevederilor sale în funcție de evoluțiile rapide în domeniul managementului integrat la nivel european în perioada post-aderare.

(33) De la momentul eliminării controalelor la frontierele comune cu celelalte state membre Schengen, România va aplica un set de măsuri compensatorii pentru sporirea securității și a ordinii publice în interiorul țării.

1.1. Managementul integrat al frontierei de stat

(34) Managementul integrat al frontierei reprezintă expresia interesului comun al statelor membre ale UE în implementarea unui sistem de securitate constând într-un complex de măsuri de organizare și coordonare a structurilor cu responsabilități în domeniu, în scopul facilitării liberei circulații a persoanelor și bunurilor în interiorul unor frontiere deschise dar securizate.

(35) Managementul integrat este o componentă a securității naționale care se realizează și implementează în concordanță cu alte măsuri menite să întărească starea de securitate națională.

(36) Managementul integrat al frontierei va asigura securizarea frontierei externe cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(37) Managementul integrat al frontierei la nivel național va constitui o componentă a sistemului de securitate al spațiului comun european. Controlul frontierelor externe nu servește doar intereselor naționale ci, în baza principiului solidarității, tuturor Statelor Membre Schengen. România trebuie să mențină în mod constant un control eficient al frontierelor sale externe și să aibă în vedere combaterea infraționalității transfrontaliere sub toate aspectele, inclusiv a fenomenelor care nu au un impact direct asupra securității sale naționale.

1.2. Cadrul instituțional

(38) Securitatea integrată a frontierei se bazează pe participarea tuturor instituțiilor cu competențe în acest domeniu, printr-un management participativ și prin cooperare inter-instituțională, națională și internațională.

(39) Coordonarea unitară a sarcinilor ce revin autorităților cu atribuții la frontieră reprezintă un element cheie al aplicării corecte și coerente a modelului integrat de management al frontierei. Managementul integrat are la bază forma consultativă și deliberativă de fundamentare și luare a deciziilor, în cadrul organismului special constituit în acest scop, Grupul Interministerial Român pentru Managementul Integrat al Frontierei de Stat, denumit în continuare „GIRMIFS”.

(40) GIRMIFS stabilește concepția de ansamblu și asigură coordonarea unitară, pe baza Strategiei Naționale de Management Integrat al Frontierei de Stat a României, a acțiunilor și măsurilor pentru

realizarea managementului frontierei de stat, desfășurate de autoritățile și instituțiile publice cu atribuții în domeniu.

(41) Coordonarea și monitorizarea acțiunilor întreprinse pentru îndeplinirea obiectivelor Strategiei naționale se realizează de către Ministerul Administrației și Internelor (M.A.I.).

(42) Instituțiile și autoritățile responsabile la nivel național de implementarea obiectivelor care decurg din direcțiile de acțiune ale prezentei strategii sunt:

- a) Ministerul Administrației și Internelor;
- b) Ministerul Afacerilor Externe;
- c) Ministerul Apărării Naționale;
- d) Ministerul Finanțelor Publice;
- e) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii;
- f) Ministerul Justiției;
- g) Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale;
- h) Serviciul de Telecomunicații Speciale;
- i) Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal;
- j) Ministerul Sănătății;
- k) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale;
- l) Serviciul de Informații Externe;
- m) Serviciului Român de Informații;
- n) Ministerul Public;
- o) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.
- p) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
- q) Autoritatea Națională a Vămirilor
- r) Garda de Mediu
- s) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor

(43) Instituțiile și autoritățile implicate în realizarea obiectivelor Strategiei Naționale de Management Integrat al Frontierei de Stat trebuie să demareze implementarea măsurilor de ordin instituțional și operativ în vederea aplicării coerente și unitare a măsurilor specifice domeniului de responsabilitate propriu.

1.3. Principii generale

Strategia națională are la bază următoarele principii generale:

- a. Principiul legalității - activitățile pentru realizarea obiectivelor strategice se desfășoară în baza legii și în conformitate cu aceasta;
- b. Principiul responsabilității - răspunderea implementării Strategiei naționale revine fiecăreia dintre autoritățile și instituțiile cu responsabilități în domeniu, în părțile ce le privesc;
- c. Principiul cooperării și coerenței - autoritățile și instituțiile cu responsabilități în domeniul managementului integrat al frontierei de stat vor dovedi disponibilitate pentru cooperarea cu alte instituții publice și organizații neguvernamentale, astfel încât să se asigure o concepție coerentă asupra obiectivelor ce trebuie îndeplinite și a măsurilor ce urmează a fi luate și simultan, un statut de parteneriat și relații echilibrate pe toate coordonatele activității;

- d. Principiul continuității și coordonării - acțiunile adoptate în vederea realizării obiectivelor Strategiei naționale continuă măsurile întreprinse pentru implementarea Strategiei naționale de management integrat al frontierei de stat a României în perioada 2007-2008, acestea fiind coordonate unitar de GIRMIFS;
- e. Principiul subsidiarității, conform căruia nivelul cel mai adecvat pentru implementarea Strategiei naționale este cel al fiecărei autorități/instituții publice reprezentate în GIRMIFS. Grupul interministerial intervine doar subsidiar, în probleme ce pot fi mai eficient soluționate la nivelul său;
- f. Principiul proporționalității, conform căruia măsurile trebuie să respecte criteriile necesității, adecvării și echilibrului, respectiv măsurile luate vor fi necesare atingerii obiectivului, vor fi cele mai potrivite pentru realizarea acestuia și efectele pozitive ale aplicării măsurilor vor depăși efectele negative.
- g. Principiul respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului - toate activitățile desfășurate de autoritățile și instituțiile cu responsabilități în domeniul managementului integrat al frontierei se desfășoară cu respectarea prevederilor convențiilor și tratatelor internaționale privind drepturile și libertățile fundamentale ale omului, la care România este parte.
- h. Principiul evitării suprapunerilor investiționale, conform căruia autoritățile și instituțiile cu responsabilități în domeniul managementului integrat al frontierei își vor planifica acțiunile astfel încât să nu existe finanțări redundante pentru realizarea acestora.
- i. Principiul evitării suprapunerilor de competențe, conform căruia nu vor exista mai multe structuri sau instituții cu aceleași atribuții legale în realizarea unei măsuri.

Secțiunea a 2-a

Obiective strategice și direcții de acțiune

(44) Pentru îndeplinirea responsabilităților ce îi revin României în calitate de viitor membru al spațiului comun de libertate, securitate și justiție, managementul integrat al frontierei de stat reprezintă o componentă a securității la nivelul spațiului comun și va fi conturat pe o schemă bazată pe 5 obiective strategice, astfel:

1. Controlul și supravegherea frontierei pe baza analizei de risc relevante și a datelor și informațiilor prelucrate privind infracționalitatea;
2. Cooperarea autorităților în descoperirea și investigarea infracțiunilor transfrontaliere;
3. Asigurarea implementării modelului celor patru filtre (măsuri în țări terțe, cooperarea cu statele vecine, controlul frontierelor și măsuri de control în interiorul spațiului comun, inclusiv returnarea);
4. Cooperarea inter-instituțională atât la nivel național (între autoritățile naționale cu competențe în domeniu – poliția de frontieră, vama, poliția, structuri de informații și altele), cât și la nivel internațional;
5. Coordonarea și coroborarea activităților instituțiilor naționale cu cele ale organismelor comunitare.

2.1. Controlul și supravegherea frontierei externe. Analiza de risc. Date și informații prelucrate privind infraționalitatea

(45) Principalul obiectiv strategic în domeniul managementului integrat îl constituie realizarea supravegherii și controlului frontierei externe pe baza unei analize de risc relevante și a evaluării datelor și informațiilor prelucrate din domeniul infraționalității.

(46) Controlul frontierelor contribuie la combaterea migrației ilegale și a traficului de ființe umane și previne orice amenințare la adresa securității interne, a politicilor publice, a relațiilor internaționale și a sănătății publice, în interesul tuturor Statelor Membre ale spațiului Schengen.

2.2. Controlul trecerii frontierei (verificări la frontieră)

(47) Controlul și supravegherea frontierei externe vor fi exercitate în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) No. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codului Frontierelor Schengen) cu recomandările ulterioare. Exercițarea sarcinilor poliției de frontieră se face în conformitate cu recomandările și instrucțiunile stipulate în Manualul Schengen (Manualul polițistului de frontieră).

(48) La punctele de trecere a frontierei (PTF) vor fi efectuate verificări pentru a se garanta că persoanele, inclusiv mijloacele lor de transport și obiectele pe care le posedă pot fi autorizate să intre pe teritoriul național sau pot fi autorizate să îl părăsească.

(49) În linia I sunt controlate toate persoanele care traversează PTF de către polițiștii de frontieră instruiți și susținuți de mijloacele tehnice și infrastructura necesare identificării persoanelor și documentelor de călătorie.

(50) În linia a II-a, diferită de prima linie și situată fizic la distanță de aceasta, se realizează controale suplimentare amănunțite în situații care exced competența sau posibilitățile de verificare din linia I.

(51) Resursele umane și materiale și infrastructura necesare controlului frontierei vor fi dimensionate potrivit volumului și profilului fluxului de pasageri, a evaluării amenințărilor și a analizei de risc, conform prevederilor documentelor comunitare.

(52) Organizarea controlului la frontiere trebuie făcută în funcție de rata infraționalității transfrontaliere. Aceasta oferă o bază pentru necesitățile de ordin tactic ale controlului, cum ar fi culegerea și analiza informațiilor, stabilirea profilurilor, rata verificărilor în linia a II-a, utilizarea echipamentelor speciale etc. Vor fi stabilite la nivel național criterii pentru calcularea ratei infraționalității transfrontaliere.

(53) Infrastructura necesară PTF se va face respectând prevederile Catalogului Schengen, în funcție de fluxurile (cantitative și calitative) de pasageri, iar poliția de frontieră din punct va lua măsurile necesare astfel încât să se evite creșterea nejustificată a timpului de așteptare.

În PTF, ordinea publică va fi asigurată de către poliția de frontieră.

2.3. Supravegherea frontierei

(54) Supravegherea frontierei de stat constând în ansamblul de măsuri și acțiuni, sistematice și permanente, realizate într-o concepție unitară, se va realiza atât între PTF cât și în punctele de frontieră în afara orarului de funcționare al acestora.

(55) Supravegherea frontierei se efectuează prin observare și patrulare, cu unități fixe și mobile, folosind mijloace tehnice și electronice. Echipamentele și mijloacele folosite vor fi adecvate tipului și specificului frontierei.

2.4. Reintroducerea controlului frontierelor interne

(56) În eventualitatea unei amenințări grave la adresa securității interne, România va dezvolta capacitatea de a reintroduce temporar, cu respectarea principiului proporționalității și al cooperării, controlul la frontierele interne.

(57) În acest sens, vor fi elaborate planuri necesare consolidării temporare a capacităților de supraveghere și control pentru situații care impun reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne.

2.5. Analiza de risc

(58) Controlul frontierelor se va sprijini pe un sistem de analiză de risc ce va scoate în evidență tendințele și amenințările privind securitatea frontierelor, în vederea stabilirii mecanismelor de contracarare a acestora.

(59) Activitățile de analiză de risc vor fi realizate centralizat la nivelul poliției de frontieră, pe baza datelor furnizate de toate autoritățile și structurile cu atribuții în domeniul managementului integrat al frontierei. Pentru desfășurarea optimă a activității de analiză a riscului, vor funcționa unități de analiză la nivel național, sectorial și regional.

(60) La nivel național va fi utilizat modelul european comun de analiză a riscului care va integra toate informațiile relevante disponibile.

(61) Informațiile care prezintă interes și pentru alte state Schengen vor fi permanent evaluate, actualizate și puse la dispoziția acestora prin produse specifice cum ar fi analizele de risc efectuate periodic de către FRONTEX.

(62) La nivel național va fi elaborată o analiză strategică de risc care va prelucra informațiile strategice cheie în scopul extragerii potențialelor schimbări și propunerii de politici.

(63) Analistilor din cadrul unităților de analiză de risc li se vor pune la dispoziție informațiile necesare referitoare la tiparele și mobilurile activităților infracționale, la amenințările și posibilele riscuri reliefate, precum și alte informații relevante.

(64) Sistemul Integrat pentru Securitatea Frontierei de Stat va conține un modul de aplicații informatice specializat pentru Analiza de risc, care va prelucra și ordona informații relevante și va pune la dispoziția lucrătorilor operativi, profile de risc actualizate.

2.6. Analiza informațiilor prelucrate

(65) Managementul frontierelor și analiza riscurilor se vor baza pe datele și informațiile prelucrate și sistematizate din domeniul infracționalității. Analiza datelor și informațiilor presupune prelucrarea și corelarea datelor cu informațiile potențial relevante din domeniul polițienesc și judiciar. Scopul acestei analize va fi de a sprijini autoritățile de aplicare a legii și factorii de decizie în gestionarea eficientă a situațiilor neprevăzute, de a avertiza din timp asupra posibilelor amenințări și de a sprijini munca operativă.

(66) Activitatea de analiză a datelor și informațiilor prelucrate privind infracționalitatea va fi desfășurată la nivel strategic, operațional și tactic.

(67) Analiza strategică va oferi informații factorilor decizionali de nivel superior, având drept scop avertizarea din timp asupra amenințărilor și sprijinirea acestora în prioritizarea activităților de pregătire pentru gestionarea eficientă a fenomenelor infracționale.

(68) Analiza strategică a informațiilor prelucrate va organiza toate informațiile și va putea oferi o imagine de ansamblu asupra situației operaționale (fenomene de interes și factori determinanți).

(69) Această analiză va genera statistici, tendințe și descrieri calitative ale situației operaționale. Pe baza acestora, factorii de conducere vor putea lua decizii privind alocarea de resurse, perfecționarea pregătirii în activitatea de combatere a infracționalității și / sau acoperirea lacunelor care pot influența buna derulare a acestei activități.

(70) Analiza operațională va corela informațiile obținute în teren cu informațiile strategice (input / output în ambele sensuri) într-un ansamblu operațional. Această analiză va sprijini obținerea de rezultate concrete în activitatea de aplicare a legii (ex. arestări, confiscări de bani sau bunuri obținute din activități ilegale sau destructurarea grupărilor infracționale etc.).

(71) Analiza tactică a informațiilor prelucrate va realiza un flux de date bidirecțional între agenții din teren și sistemul de informații.

(72) Pe lângă efectuarea controalelor de intrare-ieșire în prima linie la frontierele externe, pentru direcționarea și dimensionarea optimă a măsurilor de urmat la nivel tactic, polițiștii de frontieră vor utiliza profile de risc. Persoanele care corespund profilelor vor fi supuși unor controale mai amănunțite în linia a II-a.

2.7. Pregătirea personalului

(73) Structurile cu atribuții în domeniu vor realiza un cadru de inițiere și pregătire continuă a personalului, adecvat cerințelor privind cooperarea cu instituțiile și Statele Membre Schengen.

(74) Pregătirea personalului poliției de frontieră se va realiza potrivit Curriculei Comune de Pregătire de bază pentru polițiștii de frontieră (Common Core Curriculum) și a Curriculei de nivel mediu (Common Midlevel Curriculum) inclusiv în cadrul Centrului Multifuncțional de Pregătire Schengen.

(75) Instituțiile cu atribuții în frontieră își vor recruta, evalua și pregăti personalul astfel încât să asigure un nivel înalt, eficient și uniform al îndeplinirii sarcinilor de control și supraveghere la frontiere. Un program de pregătire continuă va fi stabilit la nivel central, regional și local.

2.8. Redistribuirea personalului de la frontierele interne

(76) După aderarea la spațiul Schengen, România își va ridica complet controalele la frontierele interne, ceea ce va determina relocarea efectivelor de la aceste frontiere. Poliția de frontieră își va planifica redistribuirea graduală a efectivelor ținând seama de faptul că, de la data aderării, supravegherea și controlul trecerii frontierelor comune cu Ungaria și Bulgaria vor fi eliminate. La frontierele interne, atribuțiile legate de combaterea infracționalității transfrontaliere vor fi preluate de Poliția Română și de alte structuri cu competențe legale în domeniu, prin personal pregătit în domeniul infracționalității transfrontaliere, potrivit sarcinilor ce le revin și capabile să asigure inclusiv furnizarea de informații prelucrate relevante și pertinente pentru analiza de risc.

(77) România și Bulgaria și-au asumat aderarea concomitentă la spațiul Schengen. În situația în care aderarea se va face decalat, frontiera romano-bulgară va avea regim de frontieră externă până la data aderării ambelor state.

2.9. Controlul navelor și supravegherea fluviului Dunărea

(78) De la data aderării României și Bulgariei la spațiul Schengen, fluviul Dunărea va avea regim de frontieră terestră internă pe porțiunea comună cu Bulgaria.

(79) Controlul navelor se va efectua având în vedere portul de origine, respectiv cel de destinație și segmentul de Dunăre tranzitat, numai la intrarea sau numai la ieșirea din spațiul Schengen sau atât la intrare cât și la ieșirea din cadrul acestuia în situația în care porturile de origine și destinație sunt situate în state terțe. Porturile românești în care va fi efectuat controlul sunt: Drobeta Turnu-Severin, Orșova, Moldova Nouă, Calafat / Vidin, Galați, Sulina, Constanța-Sud Agiea, Tulcea și Isaccea.

(80) Navele care navighează exclusiv între porturi situate în spațiul Schengen, fără a se opri într-un port situat pe teritoriul unui stat terț, nu vor fi supuse controlului trecerii frontierei.

(81) Pe baza unei evaluări a riscurilor legate de securitatea internă și migrația ilegală, echipajul și pasagerii navelor pot fi supuse exercitării prerogativelor polițienești, precum și unui control fizic al ambarcațiunii.

(82) În vederea evitării aglomerării traficului portuar, controlul navelor va putea fi efectuat la bordul acestora, fără să fie oprite sau să își modifice cursul, de către o echipă mixtă, mobilă, constituită din polițiști de frontieră, lucrători vamali, însoțiți de către reprezentanți ai autorității navale.

(83) Pe porțiunea de frontieră internă dintre România și Bulgaria, între punctul situat la limita frontierei externe („Triplex Confinium româno-bulgaro-sârb”) și portul Calafat / Vidin (în care, având în vedere destinația navelor, se va efectua controlul acestora), la intrarea/ieșirea în/din Spațiul Schengen, se va continua supravegherea fluviului utilizând patrulare fixe și mobile, terestre și fluviale.

(84) Porțiunile de frontieră fluvială dintre România și Serbia, respectiv Ucraina, își vor păstra caracterul de frontieră externe.

Secțiunea a 3-a

Cooperarea autorităților în descoperirea și investigarea infracțiunilor transfrontaliere

3.1. Infracțiuni transfrontaliere

(85) În exercitarea sarcinilor proprii, poliția de frontieră are atribuții de investigare a infracțiunilor transfrontaliere, cum ar fi traficul de persoane, migranți, bunuri, droguri și arme, depistarea documentelor de călătorie false, autoturisme furate, bunuri furate date în urmărire etc.

(86) Pentru investigarea acestor infracțiuni poliția de frontieră își va întări capacitatea de identificare a modurilor de operare, a rutelor de imigrație ilegală și își va perfecționa procesul de analiză a indicatorilor de risc și a realizării profilurilor.

3.2 Cooperarea interinstituțională în vederea descoperirii și investigării infracțiunilor transfrontaliere

(87) Cooperarea interinstituțională în investigarea criminalității transfrontaliere va fi realizată prin schimbul de informații relevante între diferite autorități, în vederea coordonării activităților de investigații, prin înființarea de grupuri comune de investigații, prin analiza de risc și a informațiilor prelucrate și prin utilizarea în comun a bazelor de date.

(88) În acest context, se va consolida și dezvolta cooperarea interinstituțională în cadrul structurilor de contact, prin asigurarea prezenței atât a reprezentanților Poliției de Frontieră, cât și a Poliției Române, a Oficiului Român pentru Imigrări și a Autorității Naționale a Vămirilor. Se vor înființa noi structuri de contact la viitoarele frontiere interne Schengen.

(89) În scopul dezvoltării cooperării interinstituționale în domeniul supravegherii traficului maritim și pentru asigurarea unui nivel eficient de control la frontierele albastre, Poliția de Frontieră Română va accelera procesul de implementare a conceptului EUROSUR. În acest sens, se va intensifica și lărgi aria de cuprindere a activităților desfășurate la nivelul Centrului Național de Coordonare din cadrul Poliției de Frontieră Române. Centrul Național de Coordonare are în plan local Centre Locale de Coordonare corespondente.

(90) În primă fază, Centrul Național de Coordonare are atribuții exclusiv pe frontiera maritimă, asigurând supravegherea traficului naval și schimbul de informații cu alte structuri naționale cu atribuții în acest domeniu.

(91) În contextul EUROSUR și în vederea deplinei implementări a Sistemului Integrat de Securitate a Frontierei, această structură își va extinde atribuțiile pe toate tipurile de frontieră, schimbul de informații urmând a fi efectuat atât cu celelalte State Membre cât și cu Agenția FRONTEX.

Secțiunea a 4-a

Modelul celor patru filtre

4.1 Filtrul I - Activități desfășurate în țări terțe, în special în țările de origine și de tranzit

(92) Primul filtru constă într-un set de măsuri pe care România le va lua în țări terțe, în special în țările de origine și tranzit cu potențial migrator ori în zone cu problematică teroristă activă, care constituie o sursă importantă de riscuri generate de imigrația ilegală.

(93) Măsurile acestui filtru presupun ca ofițerii de legătură și /sau experții în domeniu să informeze și să instruiască oficialii consulari aflați la post și personalul companiilor transportatoare cu privire la detectarea documentelor false și identificarea indicatorilor de risc în cererile de viză. La furnizarea datelor prelucrate pentru elaborarea analizei de risc vor contribui și atașatii militari din partea Ministerului Apărării Naționale.

(94) În cadrul misiunilor României în care nu sunt atașați ai M.A.I., atașatul Apărării, sau în lipsa acestuia consulul, va deveni punct de contact, prin intermediul Centralei M.A.E., cu statut de acreditare, în ceea ce privește cooperarea și coordonarea pe domeniile Filtrului I.

(95) Realizarea acestor măsuri necesită o colaborare la nivel bilateral sau multilateral a autorităților cu atribuții la frontieră cu ofițerii de legătură ai Statelor Membre Schengen și companiile de transport care își desfășoară activitatea într-un stat terț, sursă de imigrație ilegală.

(96) Intensificarea cooperării cu statele terțe va presupune dezvoltarea colaborării în cadrul Agenției FRONTEX și creșterea schimbului de informații în cadrul inițiativelor existente la nivel internațional, cum sunt SECI, Inițiativa Central Europeană, SEPCA, OIM etc.

(97) În scopul facilitării călătoriilor /migrației legale, vor fi adoptate și implementate proceduri și politici comune statelor membre Schengen, privind procesarea cererilor de viză.

(98) Autoritățile competente vor derula acțiuni specifice pe teritoriul statelor terțe pentru a informa (la nivelul ambasadelor, consulatelor sau reprezentanțelor) asupra modalității în care se realizează accesul cetățenilor acestor state pe piața muncii din România.

4.2. Filtrul II - Cooperarea cu statele vecine

(99) Cooperarea cu statele vecine va fi realizată prin stabilirea unui set de mecanisme de colaborare în domeniul schimbului de informații, a unor canale de comunicare adecvate, puncte de contact naționale, regionale și locale, proceduri pentru situații de urgență, metode de soluționare a incidentelor menite să evite disputele diplomatice, etc.

(100) Principalele măsuri de realizare a obiectivelor acestui filtru vor avea în vedere dezvoltarea cadrului juridic bilateral – încheierea și implementarea prevederilor documentelor referitoare la regimul frontierei, mecanismele specifice de cooperare la frontieră (instituția împuternicitului de frontieră), combaterea criminalității transfrontaliere și optimizarea schimbului de informații.

(101) În cadrul cooperării cu statele vecine se vor putea organiza schimburi de date statistice și analize comune la frontieră, investigații comune în cazuri de interes, sesiuni de pregătire în domenii de interes comun.

(102) Dezvoltarea cooperării cu țările terțe vecine se va face și prin încheierea sau punerea în aplicare a acordurilor privind regimul juridic specific micului trafic de frontieră.

(103) O altă măsură specifică acestui filtru o reprezintă consolidarea poziției României în spațiul Mării Negre prin participarea la diferite inițiative de cooperare și dezvoltarea contribuției Poliției de Frontieră Române în cadrul Inițiativei de Cooperare la Marea Neagră între polițiile de frontieră /gărzile de coastă. Acest model de cooperare este implementat prin semnarea unui document de cooperare de către statele riverane Mării Negre și prin înființarea unei structuri de implementare a politicilor stabilite în cadrul inițiativei, și anume Forumul de Cooperare a Mării Negre. În cadrul acestei structuri se realizează o coordonare a politicilor de securitate ale polițiilor de frontieră /gărzilor de coastă ale statelor riverane prin stabilirea unor obiective comune de cooperare, a unui sistem unic de schimb de informații privind navele suspecte, a unor grupuri de lucru pentru soluționarea problemelor identificate, a unor sesiuni comune de pregătire în probleme de interes comun.

4.3. Filtrul III - Controlul și supravegherea frontierelor

(104) Filtrul III garantează controlul la frontieră al persoanelor și bunurilor care tranzitează frontiera externă. Totodată, filtrul III asigură un nivel adecvat de supraveghere a frontierei între PTF sau pe mare. Documentele de călătorie vor integra date biometrice ale posesorilor, pentru a permite identificarea sigură a persoanei și creșterea măsurilor de siguranță, cu respectarea drepturilor fundamentale ale omului.

(105) Instituția principală de supraveghere și control (Poliția de Frontieră Română) va coopera cu celelalte instituții implicate în securizarea frontierei pentru realizarea obiectivelor comune.

4.3.1. Controlul frontierelor

(106) În PTF administratorii punctelor vor amenaja căi de acces, bariere, garduri, împrejmuiri, clădiri etc., în conformitate cu cerințele Catalogului Schengen, potrivit specificului fiecărui punct (terestru, portuar, aeroportuar) și adaptat volumului de pasageri (cantitativ și calitativ). Separarea fluxurilor de pasageri se va face prin culoare separate pentru cetățeni UE, EEA și CH și pentru cetățeni ai statelor terțe. Controalele generale se vor efectua în linia I, iar cele suplimentare amânunțite se vor face în linia a II-a, potrivit reglementărilor referitoare la frontierele Schengen.

(107) Pentru persoanele inadmisibile se vor amenaja încăperi speciale care trebuie monitorizate permanent prin mijloace tehnice sau de către personal. De asemenea, în PTF vor exista facilități adiționale pentru solicitanții de azil.

(108) Pentru controlul fluxurilor de pasageri și pentru a răspunde amenințărilor reieșite din analiza de risc trebuie alocat un volum adecvat de personal și echipament specific.

(109) La nivelul fiecărui PTF se va asigura infrastructura de transmisie de date adecvată, echipamentele informatice și de comunicații necesare și accesul la resursele software, ținând seama de cerințele de compatibilitate și interoperabilitate cu sistemele existente la nivel național și european.

(110) Polițiștii de frontieră din PTF vor avea acces la datele existente în sistemele informatice implementate la nivel european (SIS, VIS etc.) și bazele de date naționale relevante cu privire la persoane cărora nu le este aplicabil dreptul comunitar la liberă circulație. De asemenea, aceștia vor avea în vedere și alertele introduse în SIS cu privire la cetățenii comunitari luând măsurile ce se impun.

(111) În scopul monitorizării situației operative, în PTF se vor înregistra informații referitoare la numărul și motivele controalelor în linia a II-a, cetățenia pasagerilor, timpul mediu de așteptare, documentele false descoperite, călăuzele reținute, informații obținute de la celelalte autorități care desfășoară activități în PTF, precum și orice alte informații relevante.

(112) Controlul documentelor de călătorie ale pasagerilor din autocare și trenuri trebuie efectuat cu echipamente mobile. În PTF cu trafic intens controalele pentru persoanele care călătoresc cu autocarul trebuie desfășurate în terminale pentru pasageri sau culoare separate.

(113) În PTF cu specific portuar, controlul asupra pasagerilor trebuie efectuat pe navă cu ajutorul echipamentelor mobile sau trebuie debarcați pasagerii pentru efectuarea controlului în port. De asemenea, va fi asigurat accesul la baze de date specifice despre nave, identitatea marinarilor, agenți și proprietari de nave suspecte.

(114) Fiecare PTF aero-portuar va avea acces la o aplicație care oferă, înainte de aterizare, date și informații cu privire la pasageri și membrii echipajului fiecărei aeronave (Advanced Passenger Information System).

4.3.2. Supravegherea frontierei

(115) Supravegherea frontierelor trebuie efectuată în conformitate cu prevederile Codului Frontierelor Schengen, Catalogului Schengen - Controlul la frontierele externe, Returnarea și readmisia și Manualului Schengen, sens în care, la frontiera verde, albastră și aeriană va fi realizat și implementat un sistem coerent de supraveghere.

(116) Activitățile de supraveghere în zonele de frontieră vor fi susținute de echipamente fixe și mobile de comunicare și supraveghere. Sistemele de comunicare vor permite schimbul permanent de date între patrulare, vehicule, nave, aeronave și centre de comandă și control, iar sistemele de supraveghere vor fi alcătuite din sisteme integrate de senzori, radare, camere video și alte echipamente fixe sau mobile.

(117) Măsurile de supraveghere a frontierei vor fi luate pe baza analizei de risc și în funcție de capacitatea de reacție a efectivelor cu atribuții în supraveghere. La nivelul sectoarelor de frontieră vor fi create Centre de Comandă și Control care vor dispune măsurile necesare optime pentru o supraveghere eficientă. Pentru îndeplinirea misiunilor se vor constitui echipe de intervenție special instruite.

(118) Pentru frontierele maritime, va fi realizat un dispozitiv de supraveghere a frontierei pe țărm cu patrulare fixe și mobile susținut de sisteme de supraveghere fixe /mobile, mijloace de mobilitate terestră /navală.

(119) Pentru zona de frontieră maritimă se va asigura interoperabilitatea sistemului de supraveghere și observare SCOMAR cu alte sistemele de supraveghere la Marea Neagră implementate de Ministerul Transportului și Infrastructurii, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (VTS/AIS) și, totodată, cu sistemele de monitorizare prin satelit a navelor de pescuit.

4.4 Filtrul IV - Măsuri de control în interiorul spațiului comun

(120) Filtrul IV presupune măsuri întreprinse în interiorul spațiului de liberă circulație. Aceste măsuri previn imigrația ilegală și infracțiunile transfrontaliere în interiorul teritoriului național, prin intensificarea măsurilor de căutare, control și supraveghere bazate pe informații existente la nivel național.

(121) Imigranții ilegali depistați pe teritoriul național vor fi înregistrați și puși sub controlul autorităților cu competențe în domeniu, iar în cazul în care nu există indicii de rezidență legală sau nu există motive umanitare sau bazate pe legislație internațională care să le permită șederea, aceștia vor fi returnați în țările de origine.

(122) Autoritățile competente în domeniu vor lua măsurile necesare ca străinii din statele necomunitare și /sau apatrizii să părăsească teritoriul României după expirarea dreptului de ședere pe teritoriul național. O atenție deosebită se va acorda cetățenilor străini sau apatrizi provenind din state cu potențial migrator ori din zone cu problematică teroristă activă.

(123) Structurile cu competențe în domeniu vor planifica măsuri sistematice pentru controlul zonelor critice cunoscute ca și destinații pentru naționali țarilor terțe cu ședere ilegală sau pentru monitorizarea căilor de comunicații transfrontaliere.

(124) Pentru a se asigura o protecție eficientă în domeniul imigrației ilegale și pentru returnarea lucrătorilor în țările de origine la expirarea perioadei de ședere, în cadrul măsurilor acestui filtru se va modifica și actualiza, în conformitate cu legislația comunitară, cadrul instituțional și normativ prin care se reglementează recrutarea și plasarea forței de muncă străine în România.

(125) Se va urmări impunerea de sancțiuni angajatorilor de imigranți ilegali proveniți din state terțe, în conformitate cu tendințele manifestate la nivel european și deciziile sau recomandările instituțiilor europene.

(126) Pentru obținerea complementarității și/sau a congruenței între măsurile adoptate pe linia asigurării securității frontierei și cele în materie de prevenire și combatere a terorismului, se va utiliza și cadrul de cooperare asigurat de Sistemul național de prevenire și combatere a terorismului și, de asemenea, se va perfecționa cadrul legal privind prevenirea și combaterea migrației ilegale, a terorismului și a infracționalității transfrontaliere.

Secțiunea a 5-a

Cooperarea inter-instituțională la nivel național și internațional

5.1. Cooperarea la nivel național

(127) Politicile și strategiile modului de cooperarea interinstituțională se vor realiza la nivelul GIRMIFS, iar la nivel operativ, prin Centrul Național de Coordonare și prin Centrele de Coordonare locale și regionale. GIRMIFS stabilește concepția de ansamblu și asigură coordonarea unitară pe baza unui set de obiective specifice ce vizează, pe de o parte, aplicarea unui management performant al frontierei de stat, iar pe de altă parte, realizarea și implementarea Sistemului Integrat pentru Securitatea Frontierei (SISF).

(128) Toate instituțiile, structurile și autoritățile implicate în activități de asigurare a securității frontierelor vor colabora la nivel local, regional și național în baza protocoalelor de cooperare iar acțiunile comune vor fi coordonate astfel încât să nu existe suprapuneri de competențe sau autoritate.

(129) Protocoalele de cooperare vor acoperi la toate nivelurile schimbul de informații, analiza de risc integrată, schimbul de experiență, pregătirea comună, cooperarea în culegerea și prelucrarea informațiilor, investigații precum și utilizarea în comun a bazelor de date.

(130) Din punct de vedere tehnic se va folosi SISF ca platformă comună pentru realizarea schimbului de informații între structurile cu atribuții și responsabilități în domeniu.

(131) Măsurile adoptate pe linia asigurării securizării frontierei vor fi corelate cu cele în materie de prevenire și combatere a terorismului, în scopul utilizării cu eficiență a cadrului de cooperare asigurat de Sistemul național de prevenire și combatere a terorismului.

5.2. Cooperarea internațională

(132) Cooperarea internațională are la bază acordurile bilaterale sau multilaterale încheiate în domeniul cooperării polițienești, judiciare, repatriere și readmisie. Această cooperare va fi desfășurată pe mai multe planuri, astfel:

- (i) Cooperarea cu toate Statele Membre vecine; aceasta presupune cooperarea bilaterală și multilaterală între Statele Membre vecine în domeniul combaterii infracționalității și imigrației ilegale, în baza unor analize de risc, planuri și acțiuni comune.
- (ii) Cooperarea cu agențiile de specialitate: aceasta presupune colaborarea și participarea activă la structurile: INTERPOL, Birourile Sirene, FRONTEX (inclusiv prin asigurarea prezenței membrilor rezervei naționale RABIT și FJST), EUROPOL, EUROJUST, OLAF etc. De asemenea, România va colabora, prin intermediul structurii naționale FRONTEX, cu celelalte State Membre vecine în cadrul inițiativei EPN (European Patrol Network) care reprezintă cadrul de cooperare operativă a Statelor Membre în domeniul supravegherii frontierelor maritime, prin asigurarea de patrulare navale comune.

- (iii) *Cooperarea cu statele terțe vecine; aceasta presupune întărirea securității pe baza unui mecanism adecvat de colaborare privind schimbul de informații, canale de comunicații special alocate, puncte locale de contact și proceduri de urgență la nivel național, regional și local.*
- (iv) *Cooperarea cu statele terțe cunoscute ca având un potențial ridicat de imigrație ilegală; aceasta va fi realizată prin acorduri de colaborare bilaterale.*

Secțiunea a 6-a

Coordonarea și coroborarea activităților instituțiilor naționale cu cele ale organismelor comunitare

(133) România va participa activ la lucrările Consiliului și la inițiativele de dezvoltare și amendare a legislației comune în cadrul grupurilor de lucru „Frontiere”, „Schengen” „Evaluation”, „CIREFI”, „Migrație și Expulzare”, „VISA”, „Grupul de Lucru Frontiere/Documente false” și alte reuniuni relevante. Urmare a participării reprezentanților României la aceste grupuri de lucru, vor fi elaborate și diseminate informări către toate structurile cu atribuții în domeniul managementului integrat.

(134) Se vor trimite reprezentanți în misiunile de evaluare Schengen, fapt care ajută la cunoașterea modalităților de implementare corectă a *acquis*-ului comunitar, sprijinind o dezvoltare uniformă a managementului integrat al frontierei la nivelul Uniunii Europene. Participarea în cadrul misiunilor de evaluare permite perfecționarea propriului sistem de management integrat al frontierei.

CAP. IV

Mijloace și instrumente pentru realizarea managementului integrat al frontierei

(135) Managementul integrat al frontierei de stat suportă, în prezenta Strategiei naționale, o abordare bivalentă, în funcție de statutul pe care îl are, respectiv îl va avea România în spațiul Schengen.

(136) Prevederile acestei Strategii naționale acoperă măsuri și activități referitoare la implementarea managementului integrat al frontierei care vor fi întreprinse în perioada de pre-aderare, precum și direcții de acțiune menite a consolida poziția României ca membru al spațiului Schengen în perioada imediat ulterioară aderării.

(137) Astfel, în contextul Strategiei se are în vedere stabilirea de mijloace și instrumente compatibile cu cele mai noi tendințe care se manifestă în momentul de față la nivel european.

(138) SISF este un sistem special proiectat pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor și măsurilor specifice care reies din prevederile Strategiei naționale, iar funcționalitățile acestuia se regăsesc la nivelul fiecăreia dintre direcțiile de acțiune ale prezentei Strategii naționale.

(138) Realizarea SISF a constituit și rămâne o prioritate a României, prin prisma asigurării securității propriilor frontiere și a frontierei externe a Uniunii Europene, în perspectiva integrării în zona europeană de libertate, securitate și justiție.

(139) Uniunea Europeană a propus, prin intermediul Comunicării Comisiei COM (2006) 733 din 30 noiembrie 2006 privind consolidarea gestionării frontierelor maritime meridionale, crearea unui sistem european de supraveghere a frontierelor numit „EUROSUR”. Acesta a avut inițial scopul de a preveni trecerile neautorizate a frontierei maritime, de a reduce numărul de imigranți ilegali care își pierd viața pe mare și de a întări securitatea internă a UE prin contribuția la prevenirea criminalității transfrontaliere, sistem care urmează a fi integrat și extins la nivelul întregii frontiere externe a Uniunii Europene.

(140) În considerarea faptului că la nivel european se conturează acest sistem de supraveghere comună a frontierelor, România trebuie să urmărească configurarea propriului sistem de management integrat al frontierei în corelare cu dezvoltarea EUROSUR.

(141) SISF conține fundamentele conceptului EUROSUR, ceea ce înseamnă că sunt deja create premisele unei abordări unitare a ideii de management european comun. SISF va constitui, la nivel național, baza implementării viitorului concept european EUROSUR.

(142) Din perspectiva activităților de combatere a migrației ilegale și a infracționalității transfrontaliere desfășurate de Poliția de Frontieră Română, acest sistem va permite crearea unui cadru tehnic comun tuturor Statelor Membre, care va asigura, prin intermediul unui Centru Național de Coordonare:

- a) exercitarea unui control permanent asupra situației operative,
- b) crearea unei imagini situaționale comune,
- c) schimbul de informații cu autoritățile similare din celelalte State Membre, dar și cu FRONTEX, în vederea realizării unor analize de risc comune și a intervențiilor în situații operative la frontiera comună.

Secțiunea 1

Sistemul integrat pentru securitatea frontierei (SISF)

(143) SISF reprezintă principalul instrument pentru managementul integrat al frontierei de stat a României. Este un sistem complex, care integrează un ansamblu de subsisteme tehnice și operaționale, structurate pe o platformă de comunicații electronice comună. Acest sistem include un set de aplicații informatice care permit schimbul de informații în timp real între structurile naționale și internaționale cu atribuții în domeniul supravegherii și control al frontierelor.

(144) SISF este un sistem complex, scalabil, independent și deschis, care desfășoară prin intermediul subsistemelor (elementelor) sale componente o serie de activități specifice, care împreună concură la realizarea obiectivului său fundamental, și anume la securizarea frontierei. Fiind de tip deschis, sistemul integrat pentru securizarea frontierei este capabil de a se interconecta cu alte sisteme naționale sau internaționale cum ar fi: Sistemul de ordine publică și siguranță națională, Sistemul național de gestionare a crizelor, Sistemul de prevenire și combatere a terorismului, Sistemul informatic național de semnalări (SINS), EURODAC, EUROPOL, SIS, VIS, AFIS, Sistemul complex de observare la Marea Neagră (SCOMAR), Sistemul de monitorizare a traficului în Delta și pe Dunăre, Centrul de cooperare și informare al țărilor riverane la Marea Neagră și a altor state sau sisteme similare ale altor țări.

(145) Platforma comună SISF este realizată astfel încât să permită interconectarea și interoperabilitatea echipamentelor și a diferitelor baze de date naționale și internaționale care dețin informații utile în domeniu, în scopul de a facilita persoanelor autorizate accesul la datele relevante în exercitarea atribuțiilor.

1.1. Concepția și arhitectura SISF

(146) SISF se dezvoltă pe trei componente fundamentale, interdependente:

- a. *componenta operativă* formată din subsistemul legislativ; subsistemul resurselor umane și subsistemul procedurilor operaționale. Aceasta cuprinde cadrul legislativ ce reglementează funcționarea SISF, personalul adecvat pregătit pentru operarea și întreținerea SISF, precum și ansamblul procedurilor aplicate în cadrul activităților specifice asigurării securității frontierei.

- b. *componenta tehnică* este reprezentată de subsistemele suport ale SISF (platforma tehnică de comunicație și schimb de informație, echipamentele specifice fixe și mobile și aplicațiile informatice), detaliate în subcapitolul următor.
- c. *Componenta formativă*, reprezentată de sistemul electronic de pregătire, testare și evaluare (sistemul de e-learning). Prin acesta se asigură instruirea unitară și conformă cu cerințele europene în domeniul managementului frontierelor a unui număr mare de cursanți ai Poliției de Frontieră.

1.2. Subsistemele suport ale SISF

1.2.1. Subsistemul IT Back-up

(147) Subsistemul IT Back-up asigură infrastructura de comunicații necesară și cuprinde ansamblul mijloacelor tehnice, inclusiv aplicațiile informatice, menite a îmbunătăți supravegherea și controlul frontierelor la nivel de SPF-uri și PTF-uri, asigurând comunicațiile de voce și date între toate locațiile PFR, accesul la bazele de date naționale relevante proprii sau ale altor instituții, incluzând facilitarea procedurii de acordare a vizelor de intrare la PTF, precum și alte funcționalități specifice.

(148) Acesta presupune ansamblul funcțional de rețele terestre sau radio și echipamente fixe și mobile de comunicații digitale care permite personalului autorizat cu atribuții la frontieră accesul în timp real la bazele de date specifice, asigurarea unui standard comun de aplicații și echipamente (IT, comunicații și securitate) la nivelul tuturor locațiilor PFR, precum și implementarea unei Soluții de Management a Rețelei care permite administrarea de la nivel central a acestor echipamente.

1.2.2. Subsistemul Informatic (IT)

(149) Subsistemul informatic (IT) va funcționa în regim on-line și va fi disponibil tuturor instituțiilor cu atribuții în domeniul managementului integrat al frontierei, conform competențelor. El va cuprinde echipamentele hardware și ansamblul aplicațiilor informatice necesare pentru stocarea și procesarea datelor de interes și va asigura interconectarea cu sistemele informatice naționale și internaționale, precum: VIS, SIS, EURODAC, Interpol, Europol, AFIS, Sistemul de Informații despre Pasageri din Aeroporturi și alte baze de date relevante într-un timp de răspuns care se încadrează în valorile impuse de cerințele Schengen.

(150) Subsistemul IT asigură implementarea, automatizarea și operaționalizarea cerințelor de control conform recomandărilor Schengen și bunelor practici pentru ambele linii de control din cadrul punctelor de control a trecerii frontierei precum și aplicații specializate de analiză a riscului și comandă control ce vin în sprijinul desfășurării, în condiții optime, a activității specifice lucrătorilor poliției de frontieră din toate punctele și sectoarele de trecere a frontierei de stat. Funcționarea sa este în strânsă corelație cu celelalte subsisteme (IT Back-up, Subsistemul de Comunicații Fixe, Subsistemul Radiocomunicații Mobile Subsistemul Comunicații Voce și Date, etc.) și numai împreună cu acestea realizează îndeplinirea în totalitate și la parametrii necesari a cerințelor pentru care a fost destinat.

1.2.3. Subsistemul de Comunicații Fixe

(151) Subsistemul de Comunicații Fixe este format din infrastructura terestră de transport de date digitale, de bandă largă, necesară pentru asigurarea suportului fizic al schimbului de informații între locațiile fixe ale rețelei, specifice aplicațiilor informatice.

(152) Rețeaua națională fixă va interconecta toate nodurile de comunicație relevante pentru funcționarea SISF PTF-uri, SPF-uri, sedii ale structurilor cu responsabilități în domeniu, locații tehnice, etc.).

1.2.4. Subsistemul Radiocomunicații Mobile (PMR)

(153) Subsistemul Radiocomunicații Mobile (PMR) reprezintă componenta de radiocomunicații digitale mobile a SISF, parte integrantă a Platformei Naționale Comune TETRA. Subsistemul asigură comunicații mobile de voce și date pentru toate structurile/instituțiile cu atribuții la frontieră, inclusiv suportul de comunicații de date pentru aplicațiile informatice mobile din cadrul Subsistemului IT.

1.2.5. Subsistemul Comunicații Voce și Date

(154) Subsistemul de Comunicații Voce și Date este format din infrastructura de transmisie de date la nivel național (WAN), metropolitan (MAN) și local (LAN) și reprezintă suportul fizic de comunicație de date și voce între utilizatorii SISF.

1.2.6. Subsistemul de Supraveghere

(155) Subsistemul de supraveghere reprezintă ansamblul de mijloace tehnice specifice menite să sprijine acțiunile de observare a frontierei în spațiile situate între PTF, în vederea prevenirii trecerii ilegale.

(156) Acesta presupune utilizarea unor tehnologii bazate pe senzori, radare, supraveghere video sau alte mijloace de detecție optice sau opto-electronice cu vedere pe timp de zi și noapte, montate pe piloni sau mobile (vehicule, nave, elicoptere, etc.), interconectate cu centrele de comandă și control și cu unitățile de intervenție, în vederea coordonării acțiunilor. Informațiile obținute sunt transmise prin subsistemele de comunicații și sunt procesate prin subsistemul IT.

(157) Pentru supravegherea apelor maritime interioare, mării teritoriale, zonei contigue și zonei economice exclusive ale României va fi utilizat sistemul integrat de supraveghere și control al traficului de nave de la Marea Neagră, SCOMAR. Subsistemul de Supraveghere va comunica cu acesta și cu alte sisteme specifice cum ar fi VTS/AIS, RO-RIS sau altele.

1.2.7. Subsistemul de Control

(158) Subsistemul de control reprezintă ansamblul de mijloace tehnice menite a asigura controlul călătorilor, al mijloacelor de transport și al bunurilor PTF, în vederea prevenirii pătrunderii în spațiul național a imigranților ilegali sau a produselor neautorizate.

(159) PTF vor fi dotate cu toate echipamentele necesare controlului în linia I și a II-a, în conformitate cu cerințele Catalogului Schengen.

(160) Informațiile culese vor fi integrate în baze de date relevante prin intermediul subsistemului IT.

(161) Cu ajutorul unor interfețe special construite, personalul autorizat va interoga respectivele baze de date și va fi informat în timp real cu privire la alerte și riscuri atât din puncte de lucru fixe, cât și mobile.

1.2.8. Subsistemul Infrastructură

(162) În cadrul acestui subsistem se realizează infrastructura operativă care constă în construirea de clădiri și facilități noi pentru poliția de frontieră și în reabilitarea și / sau extinderea clădirilor existente, în funcție de necesitățile SISF. Subsistemul cuprinde de asemenea, și componente de infrastructură de comunicații, cum ar fi turnuri și stâlpi pentru a amplasa antene, radare, camere video, etc., precum și diferite construcții civile necesare desfășurării activităților specifice de control și supraveghere.

1.2.9. Subsistemul de Mobilitate

(163) Acest subsistem cuprinde platforma tehnică terestră-navală-aeriană ce va fi utilizată pentru sistemul de securitate a frontierei și include toate mijloacele de transport și supraveghere destinate pentru operațiuni de supraveghere și intervenție la frontiera de stat (vehicule de diferite tipuri, nave, aeronave, etc.). Astfel, se asigură supravegherea și patrularea, transportul forțelor și al echipamentelor pentru intervenție, transportul operațional între diferitele structuri operaționale și transporturile logistice pentru aprovizionare și mentenanță. Subsistemul are drept componente mobilitatea terestră, navală și aeriană.

1.2.10. Subsistemul de Suport Logistic Integrat

(164) Subsistemul de Suport Logistic Integrat reprezintă ansamblul operațiunilor de mentenanță și suport tehnic a SISF. Acesta include instruirea și documentarea personalului de exploatare și întreținere.

(165) Subsistemul cuprinde toate activitățile destinate întreținerii SISF pe întreaga perioadă a ciclului de viață al acestuia și include un serviciu de suport tehnic centralizat, precum și procedurile aferente pentru a asigura disponibilitatea sistemului 24/7, la un nivel maxim de disponibilitate și în parametrii prevăzuți în documentația tehnică a SISF.

Secțiunea a 2-a

Centre de coordonare

(166) Pentru coordonarea și controlul activităților structurilor cu competențe în zona de frontieră, în cadrul Poliției Române de Frontieră se va înființa un Centru Național de Coordonare, care va funcționa în regim 24/7 și va monitoriza situația la frontiera terestră, aeriană și maritimă. Acesta va avea rolul de a coordona activitățile și misiunile comune ale autorităților naționale implicate în procesul de implementare, în România, a conceptului de management integrat.

(167) Acest centru va oferi suport deciziilor și va reprezenta punctul unic de contact pentru Statele Membre, pentru FRONTEX sau pentru alte instituții europene cu atribuții în securitatea frontierelor.

(168) Vor fi înființate Centre de Coordonare Regionale la nivelul Inspectoratelor Poliției de Frontieră, care vor avea drept rol principal asigurarea comunicației operaționale, managementul informației și comanda coerentă în cadrul acțiunilor comune, în regim 24/7.

(169) Centrele de Coordonare Regionale vor avea autoritatea de a lansa acțiuni în situații de urgență și de a coordona intervențiile.

(170) Se vor înființa, la nivel ierarhic inferior, Centre de Coordonare Locale funcționale 24/7, cu activități specifice similare Centrelor Regionale, dar la nivel local (de Sector).

CAP. V

Resurse financiare

(171) Fondurile aferente îndeplinirii obiectivelor prezentei strategii naționale se planifică în bugetele proprii de către fiecare dintre instituțiile cu atribuții în domeniu, în raport cu prioritățile, resursele disponibile și în mod corelat cu etapele de realizare a Sistemului de Management Integrat, în condițiile legii.

(172) Sursele de finanțare pentru implementarea Strategiei naționale pot fi:

- a) fonduri de la bugetul de stat;
- b) fonduri comunitare, în cadrul proiectelor de asistență financiară nerambursabilă din partea Uniunii Europene;
- c) fonduri rezultate din cofinanțarea asigurată de statul român, împreună cu statele Uniunii Europene;
- d) credite externe garantate de Guvernul României;
- e) credite externe care nu implică garanții guvernamentale;
- f) donații și sponsorizări oferite /acceptate în condițiile legii;
- g) alte surse.

CAP. VI

Implementare, monitorizare, evaluare și revizuire

Secțiunea 1

Implementare

(173) Implementarea efectivă a Strategiei naționale revine fiecăreia dintre instituțiile cu atribuții în domeniu, în părțile ce le privesc. Șefii instituțiilor au obligația de a întreprinde măsurile ce se impun și răspund de îndeplinirea obiectivelor ce le revin din prezenta strategie. Monitorizarea implementării Strategiei naționale revine GIRMIFS, prin secretariatul acestuia.

(174) Documentele de implementare a Strategiei naționale sunt Planul de Acțiune (PA) și Planul Unic Multianual de Investiții pentru securitatea frontierei (PUMI). În baza prevederilor Planului de Acțiune și în scopul realizării acestuia, ministerele /instituțiile cu atribuții la frontieră, potrivit legii, vor elabora programe sectoriale proprii. Resursele financiare necesare realizării acțiunilor privind investițiile pentru securitatea frontierei sunt cele prevăzute în Planul Unic Multianual de Investiții pentru securitatea frontierei.

(175) În procesul de implementare a Strategiei naționale se vor avea în vedere următoarele aspecte:

- a) corelarea acțiunilor cuprinse în planificările sectoriale proprii fiecărei instituții cu cele prevăzute de Strategia națională;
- b) stabilirea priorităților instituțiilor cu atribuții la frontieră în domeniul managementului frontierei și concordanța acestora cu obiectivele generale;

- c) alocarea fondurilor necesare pentru finanțarea programelor de dotare cu mijloace și echipamente performante destinate securității frontierei, pentru încadrarea și pregătirea personalului, precum și pentru modernizarea infrastructurii;
- d) monitorizarea și evaluarea permanentă a stadiului acțiunilor prevăzute în documentele de implementare ale Strategiei naționale.

(176) Evaluarea într-o manieră unitară a implementării Strategiei naționale este esențială pentru asigurarea coerenței măsurilor adoptate la nivelul tuturor instituțiilor cu atribuții în domeniu, evitarea suprapunerilor și paralelismelor între instituțiile cu atribuții la frontieră și pentru eliminarea disfuncționalităților apărute în procesul de implementare a Strategiei naționale.

(177) Evaluarea și analiza stadiului îndeplinirii obiectivelor Strategiei naționale se realizează în cadrul ședințelor de lucru ale GIRMIFS, după metodologia și la termenele prevăzute în acest sens, pe baza de rapoarte periodice. Sarcina elaborării rapoartelor cu privire la stadiul îndeplinirii obiectivelor Strategiei naționale revine secretariatului GIRMIFS, care asigură evidența și comunicarea spre executare către autoritățile abilitate a tuturor deciziilor și măsurilor adoptate în cadrul acestor ședințe, precum și a modului de îndeplinire a acestora.

(178) Un instrument important de raportare îl constituie raportul anual de implementare al Strategiei naționale, document care sintetizează gradul de îndeplinire a obiectivelor asumate.

(179) Prezenta Strategie națională reflectă intenții și acțiuni, proceduri și etape progresive ce vor fi urmărite cu consecvență, chiar dacă, într-o lume dinamică, aflată în permanentă schimbare, pot să apară evoluții care să necesite reconsiderări temporare. Pornind de la concluzia că obiectivele Strategiei naționale sunt nu numai dezirabile, ci și sustenabile, precum și de la faptul că instituțiile care realizează managementul integrat al frontierei dispun de un capital uman apt de performanță, implementarea Strategiei naționale va asigura condițiile necesare pentru integrarea României în spațiul Schengen.

1.1. Planul de Acțiune

(180) Planul de acțiune este principalul instrument care asigură implementarea și monitorizarea Strategiei naționale, document programatic aflat în corelare cu Planul de Acțiune Schengen, derivat din Strategia națională de aderare la spațiul Schengen, căreia i se subordonează toate politicile și direcțiile de acțiune ale României pentru reușita aderării la termenul asumat.

(181) Este documentul de implementare în cuprinsul căruia sunt evidențiate acțiunile asumate de autoritățile și instituțiile publice cu atribuții și responsabilități în domeniul managementului integrat al frontierei și care descrie măsurile ce se derulează pentru realizarea managementului integrat al frontierei, așa cum acesta a fost descris în prezentul document, urmând modelul celor cinci obiective strategice.

(182) Planul de acțiuni este conceput ca un document de lucru flexibil unde sunt transpuse, sub formă de acțiuni și activități specifice, obiectivele definite de Strategia națională. Planul de Acțiuni se modifică permanent astfel încât să reflecte dinamica schimbărilor de cerințe operaționale, stadiul îndeplinirii sarcinilor prevăzute, precum și noile situații apărute, însă respectând cerințele generale cuprinse în Codul Frontierelor Schengen, Catalogul Schengen și prezenta Strategie.

1.2. Planul Unic Multianual de Investiții pentru securitatea frontierei

(183) Este documentul de implementare în cuprinsul căruia sunt menționate investițiile asociate acțiunilor care alcătuiesc Planul de Acțiuni și are rolul de centralizator al valorii estimative a investițiilor pentru managementul integrat al frontierei. Evidențierea tuturor proiectelor și investițiilor asociate acestora într-un document unic, la nivel național, multianual, are un rol important în evitarea suprapunerilor investiționale.

(184) Planul Unic Multianual de Investiții pentru securitatea frontierei (PUMI) reflectă atât investițiile cu incidență directă asupra realizării obiectivelor managementului frontierei cât și pe cele circumscrise cadrului general de management integrat al frontierei.

(185) Având în vedere limitările și constrângerile cadrului legal național în domeniul investițiilor de capital, potrivit căruia investițiile sunt planificate și finanțate de-a lungul unui exercițiu bugetar anual, PUMI reprezintă o prognoză a investițiilor pentru perioada 2010 – 2012, ce urmează a fi actualizat anual, în baza deciziei GIRMIFS, pe măsură ce date cu grad mai ridicat de certitudine sunt puse la dispoziția acestui organism.

(186) Conținutul PUMI este detaliat și structurat pe acțiuni, surse de finanțare și perioade de derulare a investițiilor. În acest fel documentul oferă o imagine clară și completă a acțiunilor și investițiilor asociate.

Secțiunea a 3-a

Proceduri de monitorizare și evaluare

(187) Finalizarea cu succes a procesului de implementare a managementului integrat al frontierei nu se poate realiza fără instituirea unor mecanisme de monitorizare și evaluare adecvate.

(188) Evaluarea presupune aprecierea eficienței, efectivității, impactului, relevanței și sustenabilității planului de acțiuni și strategiei.

(189) Evaluarea se realizează prin compararea rezultatelor activităților prevăzute în Strategie și Planul de Acțiuni cu obiectivele acestora și are drept scop aprecierea efectelor obținute în urma implementării proiectului.

(190) Rezultatele obținute în urma evaluării vor fi folosite pentru a evidenția posibilele îmbunătățiri viitoare și pentru a lua în calcul și argumenta eventualele decizii de modificare. Informația folosită în cadrul evaluării este cea utilizată pentru monitorizare, cu completările necesare și accentuând anumite elemente specifice. Evaluarea trebuie să se desfășoare periodic pentru a permite luarea de eventuale măsuri corective.

Secțiunea a 3-a

Revizuire

(191) Strategia în sine nu necesită o revizuire frecventă, având o durată de viață de mai mulți ani. Dacă situația țării sau prioritățile naționale se schimbă drastic și, în consecință, un număr mare de obiective din Planul de Acțiuni necesită să fie revizuite, acestea vor putea afecta și strategia managementului integrat al frontierelor. Din acest motiv, o analiză anuală a Strategiei naționale va fi făcută pentru a asigura faptul că obiectivele formulate sunt încă valabile și realiste.

CAP. VII

Factori de risc

(192) În derularea proceselor ce derivă din înțelegerea și implementarea Strategiei naționale și din experiența acumulată în derularea precedentelor Strategii de Management al Frontierei, cel mai important factor de risc îl reprezintă nerespectarea termenelor asumate în Planul de Acțiuni. În acest sens, se vor efectua activități de monitorizare și evaluări periodice (semestriale și anuale) care să permită instituirea unor măsuri corective.

(193) Întârzierea aderării Bulgariei la spațiul Schengen poate determina modificări majore în cadrul politicilor strategice de management integrat, având în vedere că frontiera comună pe fluviul Dunărea va deveni frontieră externă, de-a lungul căreia vor trebui desfășurate activități de supraveghere și control. În acest sens, resurse umane, tehnice și financiare vor fi necesare pentru securizarea acestei frontiere. România a realizat facilitățile necesare infrastructurii de supraveghere pe Dunăre, dar în situația materializării riscului, va fi necesară operaționalizarea acestora.

(194) În cazul identificării unor deficiențe legate de realizarea și implementarea necorespunzătoare a managementului integrat al frontierei, poate fi periclitată aderarea la spațiul Schengen la termenul asumat sau aceasta poate fi amânată. În situația reevaluării, vor trebui alocate sume substanțiale pentru remedierea neconformităților. O colaborare eficientă, activă și responsabilă a tuturor factorilor implicați poate contracara un astfel de risc.

(195) De asemenea, întârzierile pot conduce la creșterea costurilor proiectului de realizare și implementare a SISF, inclusiv prin faptul că diferite autorități cu responsabilități în domeniu își pot realiza sisteme distincte pentru satisfacerea propriilor necesități operaționale, care s-ar suprapune funcțional și investițional peste platforma integrată de comunicații. Din acest considerent, trebuie asigurată aplicarea politicii unitare la nivel național, hotărâtă de organismele cu putere decizională.

(196) Până în momentul realizării sistemului integrat nu se poate asigura o interoperabilitate eficientă între platformele tehnice și de informații ale structurilor sau instituțiilor naționale și europene cu responsabilități în domeniu, motiv care face ca siguranța spațiului comun să fie asigurată cu dificultate și cu costuri mai ridicate. Cooperarea suficientă și eficientă între instituțiile participante la implementarea Strategiei naționale poate minimiza efectele unui astfel de risc.

(197) Un alt risc major îl poate constitui eventuala indisponibilitate a fondurilor necesare finanțării investițiilor la termenele stabilite. Fiecare instituție este responsabilă de asigurarea și prevederea în bugetele proprii a fondurilor necesare finanțării investițiilor ce îi cad în responsabilitate.